

İnsan

– Mecit Aktürk · 24 Eylül 2014

Zemherî karını sermeye görsün
Sobası soğuksa üşüyor insan...
Şeytan şer ağını germeye görsün
Pusulası yoksa düşüyor insan.

Ruhuna kastetse derin bir dehliz
Fetvası hazırdır; ağlamak câiz!
Canlılar içinde en zayıf, âciz
Haline bir baksa şaşıyor insan.

Gam yüklü gönülde dinmez âh-u zâr
Umut tükendikçe geceler uzar
Göz kırpmaya görsün yalancı bahar
Güneş köz bıraksa, coşuyor insan.

İster tonla olsun ister üç ölçek
Her derde dermanın varlığı gerçek
Dağ çıksa önüne yüceden yüksek
Gafletten uzaksa aşılıyor insan.

Kârun vazgeçmezken "han" tapusundan
Yunus'lar yontulur kul yapısından
Girse "destûr" deyip sır kapısından
Üç basamak çıksa, pişiyor insan.

Ne mutlu pâk ise "kalp" denen hânen
Akleden zikreder, yükselir mânen
Sıratı geçerken, bil ki, îmânen
Zindeyse, çevikse koşuyor insan.
İnsan bu! Haline şaşıyor insan...

Mecit AKTÜRK